

Profesajungų žinios

LEIDŽIA
Achemos
ir Naftininkų
profesinės
sajungos

Į Briuselį – su verslo atstovais

SAUSIO PABAIGOJE ACHEMOS PROFESINIŲ SAJUNGŲ ADMINISTRACIJOS VADOVĖ BIRUTĖ DAŠKEVIČIENĖ KARTU SU LIETUVOS PRAMONININKŲ KONFEDERACIJOS (LPK) DELEGACIJA DALYVAVO AUKŠTO LYGIO SUSITIKIMUOSE BRIUSELYJE.

Delegacija, kuriai vadovavo LPK prezidentas Robertas Dargis, dalyvavo Europos pramonininkų organizacijos „Business-Europe“ konferencijoje „Industry Matters“ ir susitiko su Europos Parlamento nariais iš Lietuvos.

Kitą dieną svečiai iš Lietuvos turėjo galimybę pabendrauti su Europos Komisijos narių kabinetų atstovais.

Lietuvos chemijos pramonės įmonių asociacijos delegacija, kurioje buvo ir B. Daškevičienė, susitiko su Europos komisaro Karel De Gucht kabineto vadovo pavaduotoju Frank Hoffmeister. Per pietus delegacija bendravo su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto prezidentu Henri Malosse.

Vėliau įvyko susitikimas su buvusiu Europos Parlamento prezidentu, dabartiniu EP nariu Jerzy Buzek, su Europos Parlamento viceprezidentu Alejo Vidal-Quadras Roca bei ES komisaru Algirdu Šemeta.

B. Daškevičienė sako, kad ši kelionė buvusi naudinga dviem prasmėmis: susitikimų gausa bei turiniu ir naudingu bendravimu su kitais delegacijos nariais – aukštas pareigas užimančiais įmonių ir asociacijų vadovais.

„Tai ypač svarbu dabar, kai Lietuva derasi su „Gazpromu“ dėl dujų kainos. Kadangi „Achema“ yra visiškai priklausoma nuo dujų, 80 proc. sąnaudų sudaro išlaidos joms pirkti, tai Achemos darbuotojai, jų atlyginimai ir visa gamyklos situacija labai priklauso nuo minėtų derybų. Priimti sprendimai lems mūsų ateitį, todėl labai gerai turėti galimybę pateikti savo poziciją ne tik chemijos pramonės šakos lygmeniu, bet ir Pramonininkų konfederacijos vadovams išsakyti nuogaštavimus atstovaujant darbuotojams, kai aukščiausiu lygiu sprendžiami jiems svarbūs klausimai.

Kiek žinome, Prezidentė linkusi atsisakyti derėtis su „Gazpromu“ dėl dujų kainos. Tuo tarpu verslininkai supranta šių derybų poreikį ir būtinybę, o mes, darbuotojai, juos palaikome, nes be susitarimų dujų ir energetikos klausimais verslas yra žlugdomas, o tuomet - savo ruožtu - nukenčia eiliniai darbuotojai.

Gyčio Vincevičiaus nuotr. iš kairės: LPK generalinio direktoriaus pavaduotojas Gintaras Morkis, LPK prezidentas Robertas Dargis, Asociacijos „Linava“ prezidentas Algimantas Kondrusevičius, Asociacijos „Linava“ generalinis sekretorius Ričardas Malkus, Birutė Daškevičienė.

NAFTININKŲ profesinės sąjungos taryba nusprendė, kad rinkiminė organizacijos konferencija vyks kovo 21 d.

Iki tarybos nustatyto termino - kovo 14 d. kandidatais į tarybos pirmininko postą išsikėlė ar buvo iškeltos trys kandidatūros. Tai tarybos nariai SIGITAS KAZLAUSKAS, ANTANAS VALICKAS ir dar vienai kadencijai kandidatuojanti VIRGINIJA VILIMIENĖ.

Šiame „Profesajungų žinių“ numeryje prisistato kandidatai į Naftininkų profesinės sąjungos tarybos pirmininko postą.

Sigitas KAZLAUSKAS

IŠŠŪKIAI:

2014–2016 m. KOLEKTYVINĖ SUTARTIS

Lietuva, Danija, Lenkija.
Sukurti EUROPOS DARBO TARYBĄ.
Naujų narių pritraukimas.
Išsaugoti darbo vietas.
Naujų idėjų kūrimas.
Narių švietimas.

Sveiki, mano vardas Sigitas, man 51,

nuo 1991 metų dirbu GP 1 LK-2 technologinių įrenginių operatoriumi. Šiuo metu esu išrinktas padalinio profesajungos narių patikėtiniu. Manau, šis sprendimas buvo jums naudingas ir jaučiu pareigą savo NAFTININKŲ profesajungos nariams ir jums, „ORLEN Lietuva“ darbuotojams bei vadovams, minimaliai papasakoti apie save, savo siekius ir tikslus tapus Naftininkų profesajungos tarybos pirmininku.

Veikla profesajungoje. Dar visai neseniai savo padalinio profesajungos narių buvau išrinktas patikėtiniu antrą kartą, tad likau Naftininkų profesajungos taryboje. Tai rodo pasitikėjimą manimi, ir tai vyksta ne be priežasties. Išrinktas pirmą kartą nenuvyliau savo darbuotojų, balsavusių už mane, nors ir neturėjau patirties, aktyviai dalyvavau profesajungos veikloje. Nemažai teko diskutuoti su vadovais. Turbūt aš spėjau įkyrėti savo klausimais vadovams, siekdamas suprasti tam tikrus jų žaidimo elementus, taisykles. Vis dėlto visa ta veikla man suteikė patirties, ir, kandidatuodamas į profesinės sąjungos tarybos pirmininko pareigas, galėčiau jaustis kur kas tvirtčiau ir labiau pasitikėti savo jėgomis. Mano aktyvumas neliko nepastebėtas ir profesajungos taryboje, - buvau įvertintas už aktyvią veiklą. Taigi apibendrinant galiu pasakyti, kad visa mano patirtis padedant profesajungos tarybai (kuri yra išrinkta jūsų) bus tęsiama profesajungos narių-darbuotojų gerovei. Negaliu teigti, kad dabar yra prasta profesajunginė veikla, ir tikrai tikiuosi, kad ateityje ji dar pagerės.

Kitą veiklą. Ėjau atsakingas pareigas, dirbau vyriausiuoju operatoriumi, dabar dirbu vedančiuoju operatoriumi. Šiame darbe jau turiu keletą minčių, viena iš jų: „Kiek kupra ir protas neša? – atsakomybė, darbas, užmokestis“. Nors manau, kad apie tai ir vadovai pamąsto, aptaria su darbuotojais. Stengsiuosi įrodyti vadovams, kad galime dirbti ir geriau esamame darbe. Noriu padėkoti kai kuriems vadovams, kurie supranta mano mintį apie esamą padėtį įmonėje.

Jeį tapčiau pirmininku. Jei rinkimuose laimėčiau aplenkdamas Virginiją, kuri turėjo daug progų pasitarnauti darbuotojų labui, daugelis gali tvirtinti, kad aš neturiu pakankamai patirties. Galbūt jie teisūs, tačiau norėčiau paklausti: kas jos turi kažką darydamas pirmą kartą? Visada turime nuo ko nors pradėti, - patirties kitokiu būdu neįgysi.

Tapus pirmininku vienas iš mano prioritetų būtų reguliarūs susitikimai su darbuotojais. Jų išsakytus

norus, bėdas spręsiu su darbdaviu jūsų išrinktos tarybos pagalba, nes mes – komanda.

O pirmiausia turime spręsti mūsų profesajungos veiklos bėdas.

Šiuo metu bene aktualiausias klausimas – tai darbuotojų skaičiaus mažinimas mūsų bendrovėje. Jau dirbam su mažesniu skaičiumi žmonių nei galima, darbdavys yra priverstas mažinti darbuotojų, nes nurodymai ateina iš PKN ORLEN sistemos.

Darbdavys neatsižvelgia į mūsų Lietuvos ir savo šalies Lenkijos ekonomikos lygį, BVP Lenkijoje šiuo metu didesnis, o atlyginimai žemesni mūsų šalyje. Žinoma, problema iš dalies išsprendžia mūsų noras turėti darbą, o darbdaviui geresni rodikliai pagal sistemas, tačiau reikia prisiminti, kad mažinant darbuotojų skaičių yra panašu į žaidimą: jis ganėtinai greitai gali pasikeisti...

AŠ MANAU:

ŽMOGAUS siekis yra darbas, VERTYBĖ – užmokestis; ĮMONĖS siekis yra pelnas, VERTYBĖ – aukštas įvertinimas rinkoje.

Ir pabaigai. Rinkimai yra rinkimai. Tačiau akivaizdu, jog jūs, profesajungos nariai, suprantat, kad būtina yra išsilaikyti profesinėms sąjungoms, ypač mūsų įmonėje. Džiaugiuosi, kad tai suvokiama ir demonstruojama mūsų profesajunginėje veikloje, kurioje, turiu aiškiai pasakyti: dirbam ir dirbsim. Aš ir taryba toliau dirbsime, vadovaudamiesi darbuotojų labui.

Po tarybos posėdžio, kuriame pristačiau savo programą, turiu aiškiai pasakyti, jog kaip tik TVIRTĖS mūsų profesajunga: - *paspartins narių didėjimą*; - *pritrauks jaunimą*; - *pagerins darbo sąlygas*; - *sumažins riziką*.

Dėl to, savo ruožtu, pagerės ir mūsų šeimų gyvenimas.

Ar reikalingas aš, - spręsite Jūs. Aš esu dėkingas savo darbuotojams, tarybos nariams, pasiūliusiems kandidatuoti į pirmininko pareigas. Esu įsitikinęs, kad mano dalyvavimas šiuose rinkimuose bus vertas Jūsų pasitikėjimo.

Antanas VALICKAS

APIE SAVE, ATSAKOMYBĖ

Esu Antanas Valickas, man 48 metai. Gyvenu Mažeikių mieste, šeimyninė padėtis - vedęs, turiu du vaikus, išsilavinimas aukštasis, universitetinis.

Jausdamas atsakomybę ir pareigą atstovaujant ir ginant teisėtus interesus prieš savo kolektyvo profesinės sąjungos narius, mane remiančius Naftininkų profesinės sąjungos tarybos narius, mano pažįstamus, išėjusius ir nesančius, bet norinčius sugrįžti į profesinės sąjungos narius, kandidatuoju į Naftininkų profesinės sąjungos pirmininko pareigas.

Nukelta į 2 puslapį

Prisistato kandidatai į Naftininkų profesinės sąjungos tarybos pirmininkus (tęsinys):

A. Valickas. Apie save, atsakomybę (atkelta iš 1 p.)

Mano tikslas. Mano pagrindinis programos tikslas – atstovauti ir ginti Naftininkų profesinės sąjungos narių darbo ir ekonomines socialines teises bei interesus visuose lygmenyse, panaudojant visas teisiškai įmanomas priemones, tuo prisidedant prie motyvuotos ir pažangesnės visuomenės kūrimo.

Mano siekiai:

- Nuolatinis bendradarbiavimas su kolektyvuose išrinktais profesinės sąjungos atstovais ir nariais, įsiklausant į jų teisėtus poreikius, norus bei lūkesčius ir juos sprendžiant.
- Darbo vietų išsaugojimas, užkertant kelią nepaskaičiuotam ir nepagrįstam darbuotojų skaičiaus mažinimui. Nes jau dabar su ypatingai sumažintu darbuotojų skaičiumi dirbame efektyviai.
- Darbo vietų gerinimas - pasiūlant darbavimui įdiegti pažangesnius darbo metodus ir priemones, užkertant kelią papildomam darbo krūvio didinimui ir psichologinės įtampos kolektyvuose sudarymui.
- Netekus darbo vietų - alternatyvų ieškojimas ir pritaikymas, pasitelkiant darbuotojų norą persikvalifikuoti ir darbavimui interesą įdarbinant.
- Socialinių garantijų esamose kolektyvinėse sutartyse išsaugojimas ir jų gerinimas.
- Atlyginimų suvienodinimas tas pačias funkcijas atliekantiems darbuotojams.
- Įvertinant darbavimui finansines galimybes, siekti darbo užmokesčio didinimo.
- Nukentėjusių nuo darbavimui atstovų veiksmų, profesinės sąjungos atstovų teisių, garbės ir orumo gynimas.
- Naujų profesinės sąjungos narių į visuomeninę veiklą pakvietimas.
- Profesinės sąjungos narių švietimas organizuojant seminarus ir kt.
- Atlikti apklausas profesinės sąjungos narių poreikiams nustatyti.
- Teikti iniciatyvą dėl Europos darbo tarybos sukūrimo.

- Pasiūlymų LR vyriausybei teikimas dėl pensijinio amžiaus sumažinimo ir kt.
- Solidarumo Lietuvos Respublikos profesinėms sąjungoms palaikymas.
- Bendradarbiavimas su PKN ORLEN grupėje esančiomis profesinėmis sąjungomis.
- Bendradarbiavimas su Danijos profesine sąjunga.
- Apie atliktą veiklą teikti ataskaitas Naftininkų profesinės sąjungos tarybos ir kitiems nariams.

Apie pareigas, darbą, žmones AB „ORLEN Lietuva“. Nuo 1994 m. gegužės mėn. dirbau Elektros tiekimo cecho elektrotechninės laboratorijos automatikos grupėje, o nuo 1998 m. spalio mėn. ir iki šiol dirbu bendrovės Šiluminės elektrinės Elektros ceche gamyklos operatyviniame bare būdiniu elektromonteriu.

Mano darbo atsakomybę sudaro operatyvinė bendrovės elektros įrengimų priežiūra, technologijoms paraiškų vykdymas elektros įrenginiams, darbo vietų ruošimas elektrotechniniam remonto personalui visoje gamykloje. Todėl nuolat tenka bendrauti su daugeliu remonto ir technologinio personalo darbuotojais. Žinau, kokioje darbo aplinkoje jie dirba ir kokie jų lūkesčiai. O apie juos, kaip ir apie savo kolektyvą, galiu pasakyti tik labai daug gerų žodžių. Vienas iš tokių pasakymų būtų, kad tai - daugiausia draugiški, gerai savo specialybę išmanantys ir pasirengę bendradarbiauti darbuotojai. Žodžiu - komanda. Todėl tokiems žmonėms ir norėčiau atstovauti, prisidedant prie visų socialinės gerovės kūrimo ir teisėtų darbuotojų interesų gynimo.

Kadangi buvo noras nuolat tobulėti ir siekiau žinių, todėl, dirbdamas pagrindinį darbą, 2007 metais įstojau ir 2012 metais baigiau Klaipėdos universiteto Jūrų technikos fakultetą, įgydamas Elektros inžinerijos bakalauro kvalifikacinį laipsnį.

Bendras darbo stažas kolektyvuose - 29 metai, bendrovėje - gegužės mėn. sukaktų 20 metų.

Apie veiklą Naftininkų profesinėje sąjungoje. 2008 metais reorganizuojant AB „Mažeikių nafta“ Elektros tiekimo cechą, buvome atskirti ir įtraukti į gamybą kaip Šilu-

minės elektrinės Elektros cechas. Neturėjome profsąjungos atstovo, todėl organizavau rinkimus, ir balsų dauguma buvau išrinktas į cecho vyresniojo profsąjungos atstovo pareigas. Kadangi darbas - pamaininis, teko suorganizuoti ir išrinkti kiekvienos pamainos atstovus. Sukūriau Šiluminės elektrinės Elektros cecho profesinės sąjungos narių atstovavimo struktūrą. 2008 m. gruodžio mėn. buvau priimtas į Naftininkų profesinės sąjungos tarybos narius, ir prisiekiau atstovauti profsąjungos narių interesams. Nuo to laiko, dirbdamas savo pagrindinį darbą, nuolat atstovavau savo padalinio darbuotojams derybose su darbdaviu atstovais tokiais klausimais kaip: dėl darbo sąlygų ir jų apmokėjimo, darbuotojų aukštesnio lygio, bendrų darbo grupės rodiklių patvirtinimo ir kt. Atstovavau saugos ir sveikatos posėdžiuose klausimais dėl darbuotojų mažinimo ir darbo sąlygų gerinimo. Dalyvavau seminaruose-mokymuose kolektyvinių sutarčių rengimo, kolektyvinių derybų taktikos ir kitais klausimais. Aktyviai dirbant su kolegomis, profsąjunginėje veikloje, buvo pasiekta gerų rezultatų, tokių kaip gamyklos operatyvinio bare darbuotojų atlyginimo pakėlimas ir suvienodinimas pereinant į aukštesnę skalę, darbuotojų darbo saugos ir sveikatos gerinimo klausimais ir kt. Atstovaujant padidėjo įstojusių į profsąjungą narių skaičius. Turiu pasakyti, kad ir darbuotojai noriai mokėsi bei tobulėjo ir darbavimui atstovai sąžiningai laikėsi derybose prisiimtų įsipareigojimų. Už tai visiems mano nuostabus ACIŪ. 2013 m. sausio mėn. pateikiau padalinio profsąjungos nariams ketverių metų atstovavimo ataskaitą ir pakartotinai buvau išrinktas vyresniojo atstovu. Todėl ir toliau esu Naftininkų profesinės sąjungos tarybos narys, dalyvauju posėdžiuose ir susirinkimuose.

Artėjant rinkimų dienai, mano apsisprendimą kandidatuoti paskatino cecho kolektyvo profsąjungos narių surinkti parašai, kuriais jie patvirtino, kad rekomenduoja mane kandidatuoti į Naftininkų profsąjungos pirmininko pareigas. Jausdamas jų pasitikėjimą ir palaikymą negaliu stovėti nuošaly vykstant įvairiems pokyčiams. Turiu dirbti žmonių labui. O kas nusipelnė aukščiausio pasitikėjimo, tai jau spręsite Jūs - rinkėjai 2014 metų kovo 21 dieną. Tad iki susitikimo!

Su pagarba
Antanas Valickas

Virginija VILIMIENĖ

ATSAKYMAI Į TINKLALAPIO PROFSĄJUNGŲ NAUJIENOS KLAUSIMUS

Profesinė sąjungos tarybos pirmininke buvote išrinkta ne pačiais palankiausiai laikais, - juk 1999 m. pabaigoje „Mažeikių naftos“ valdymas buvo perduotas JAV bendrovei „Williams International“. Tai kokia gi buvo pradžia?

Pradžią buvo intensyvi, sunki ir todėl man labai gera mokykla. Metus vyko derybos su Vyriausybe, galima sakyti, kad beveik ir gyvenome Vilniuje: nuolat lankėmės Prezidentūroje, Seime, - čia teko ir kalbą sakyti. Rezultatas - trišalė sutartis tarp profesinės sąjungos, „Williams International“ ir Vyriausybės. Sutartyje įtvirtintos nemažos (iki 18 mėnesių darbo užmokesčio) išieitinės kompensacijos. Taigi ir darbuotojams palankią kolektyvinę sutartį pasirašėme, ir pavyko nesusipykti su naujuoju gamyklos savininku. Per daugiau nei penkiolika metų darbo su bendrovės vadovais (imonei vadovavo per 10 generalinių direktorių) įsitikinau, kad beveik visais klausimais galima rasti kompromisinių sprendimų. Mūsų profsąjunga yra pasiekusi tokių lygį, kad visi klausimai, kurie liečia darbuotojus, yra derinami su mumis.

Tačiau juk ne visada pavykdavo susitarti, štai 2006 m. rengėte tūkstantinius mitingus, buvote pasirengę net streikui. Turbūt kompromisai rasti kartais reikia ir tokių priemonių? Juolab kad Naftininkų profesinė sąjunga būna viena pirmųjų, išreiškiančių paramą protestuojantiems ar streikuojantiems kolegoms.

Taip, tuometinė gamyklos savininkė bendrovė „Yukos“ nesileido į derybas dėl atlyginimų kėlimo, todėl buvo inicijuotas kolektyvinis ginčas - įteikti profesinės sąjungos reikalavimai dešimtadaliu didinti darbuotojų algas, mokėti išmokas už sveikatos atstatymą bei premijas iš pelno. Trys mitingai ir pasiryžimas streikui vis dėlto darbavimui padarė įspūdį, ir tada pasiekėme kompromisinių susitarimą.

Pagal Zodiaką esu avinas - labai užsispyrusi: išvaro per duris - lipu per langą. Tačiau, kai kita pusė arogantiškai atsisako tartis, tenka profsąjungai pademonstruoti ir rau-

menis. Kartais konfliktas būna tas atskaitos taškas, nuo kurio prasideda progresas. Bet aš nuoširdžiai tikiuosi, kad socialinis dialogas mūsų bendrovėje yra toks brandus ir civilizuotas, kad visko galime pasiekti derybomis.

Kas Jums išlieka svarbiausiu iššūkiu Jūsų darbe? Tiek metų vadovaujant organizacijai galima ir „užsimiršti“, nukrypti nuo kurso...

Svarbiausias iššūkis - pagrindinis mūsų dokumentas, įmonės konstitucija - kolektyvinė sutartis. Visose įmonėse, kuriose darbuotojams atstovauja Naftininkų profesinė sąjunga, siekiame darbuotojams palankios kolektyvinės sutarties. Tai buvo ir yra man svarbiausias tikslas. Prieš penkiolika metų su Vyriausybe pasirašytoje sutartyje suderėtos išmokos „ORLEN Lietuva“ darbuotojams mūsų pastangomis išlieka maždaug tokios pačios. Kiekvienose derybose darbavimui atstovai stengiasi jas apkarpyti, tačiau kalbamės su žmonėmis ir matom, kad tos papildomos išmokos jiems yra svarbios, todėl darom viską, kad jos išliktų.

Su šiuo, pagrindiniu tikslu, kartu eina ir kitas - profsąjungos narių gausinimas. Tai - dar vienas, taip pat labai svarbus ir ne mažesnis iššūkis, juk profsąjungos stiprybė ir yra jos nariai. Pritraukti jiems skirtas ir mūsų leidžiamas laikraštis „Profsąjungų žinios“, kuris su pertraukomis eina nuo 2005 metų.

Bendrovės „ORLEN Lietuva“ kolektyvinė sutartis laikoma Lietuvoje viena iš geriausių, jeigu ne pačia geriausia. Kaip pavyksta ją tokią išlaikyti? Juk derybos dėl jos vyksta kas dveji metai, - vadinasi, tokiu pačiu dažnumu socialinėms garantijoms iškyla grėsmė?

Man labai svarbu santykiai. Stengiuosi būti draugiška su visais žmonėmis, nepaisant užimamų pareigų. Teko bendrauti ir susitarti su tarptautinio lygio vadovais, nuolat bendraujame su bendrovės administracija. Galima sakyti, kad čia yra nuolatinė derybinė situacija. Darbdaviui pažinti reikia nemažai laiko. Reikia sugebėti išgirsti vienam kitą, būti diplomatiškam, tada lengviau sekasi susikalbėti ir išspręsti įvairiausias, galbūt net pačias „nepatogiausias“ klausimus.

Be to, dalyvauju derybose dėl kolektyvinės sutarties ne tik AB „ORLEN Lietuva“, jos antrinėse įmonėse. Tenka atstovauti darbuotojams ir Mažeikių rajono bendrovėse.

O derybos dėl kolektyvinės sutarties prasideda tada, kai jos oficialiai net nėra paskelbtos. Štai jau dabar apytiksliai žinau, dėl ko pavyks susitarti lengviau, dėl ko teks daug

paplušėti, nors formaliai derybų turas dėl AB „ORLEN Lietuva“ kolektyvinės sutarties prasidės balandžio mėnesį.

Jūsų vadovaujama profesinė sąjunga viena pirmųjų Lietuvoje įsteigė savo kredito uniją, kuriai jau per dešimt metų. Nesigailit?

Tikrai ne! Žinoma, unijos reikalai atima šiek tiek laiko, tačiau jie glaudžiai susiję su profsąjungine veikla. Štai profsąjungai pavyko susiderėti, kad bendrovė „ORLEN Lietuva“ savo darbuotojams, Naftininkų kredito unijoje imantiems paskolas, už jas laiduoja. Tai reiškia, kad žmonėms nereikia įkeisti savo turto.

2008 m. palikote Mažeikių rajono savivaldybės tarybą, nors buvote ne kartą į ją išrinkta. Tai - drąsus žingsnis. Kas jį paskatino?

Mačiau, kad taryboje sprendžiami kone asmeniniai klausimai, postų dalybos. Todėl nutariau, kad geriau garbingai pasitraukti, nes plaukti pasroviui - ne mano būdas. Mes buvome išrinkti rajono žmonių, ir mūsų politikavimas turi baigtis kartu su rinkimais, o toliau - rimtas ir atsakingas darbas. Nutariau visą energiją ir laiką skirti mėgstamam profsąjunginiam darbui.

Ne vieną pažįstantį profesinės sąjungos darbą stebina, kad kone tūkstantį narių turinti profesinė sąjunga, atstovaujanti per pusantro tūkstančio darbuotojų, pasitenkina tik trimis etatiniais darbuotojais... Kaip tai įmanoma?

Aš ir mano kolegos - buhalterė Birutė ir teisininkas Ramūnas esame gera komanda, suprantame vieni kitus iš pusės žodžio, vienodai atsakingai žiūrime į savo darbą. Be to, profsąjungos tarybos nariai yra didelė pasipirtis tiek derybose, tiek kasdieniam darbe. Juk jie yra tie tikrieji „laidininkai“, kurie jungia mus su darbuotojais, nes su visais individualiai susitikti mums fiziškai būtų neįmanoma.

Esu jiems visiems labai dėkinga!

Kalbėjosi R.MOTIEJŪNAITĖ-PEKKINEN
PROFSĄJUNGŲ NAUJIENOS (www.lprofsajungos.lt)

Apie mus dar skaitykite:

www.naftininkai.pramprof.lt; www.lpsk.lt;
www.lprofsajungos.lt;
laikraštyje „Lietuvos profsąjungos“